

Actul este document digital

Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2022:017.001048

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA

Operator de date cu caracter personal nr.8470

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. (...)

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1048/2022
Ședința publică de la 05 Iulie 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE (...)
Grefier (...)

Pe rol fiind examinarea cauzei în contencios administrativ și fiscal având ca obiect –anulare act administrativ-, acțiune formulată de reclamantii (...), (...), (...), (...), (...), (...) și (...), în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU .

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28.06.2022 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei decizii, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de la data de 05.07.2022 când a hotărât.

TRIBUNALUL

Asupra prezentei cauze:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal la data de 07.10.2021 sub nr. (...)reclamanții (...), (...), (...), (...), (...), (...) și (...), în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU, au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- anularea hotărârii Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă, către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contract prestări servicii încheiat cu SC (...) SRI;

S-a solicitat și obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În motivarea cererii se arată de către reclamantii că la data de 08.07.2021, le-a fost comunicată Hotărârea Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021, prin care, s-a dispus:-

"închirierea, prin atribuire directă, a suprafețelor de pajiști, eligibile pentru pășunat de: 1.033.3864 ha, aflate în domeniul privat al comunei Ciobanu, crescătorilor de animale, persoane fizice și juridice având înscrise animalele în Registrul Național al Exploatațiilor, cu domiciliul / sediul pe teritoriul localității, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, conform anexei nr. II, pe o perioadă de 10 ani, la nivelul chiriei în sumă de 195,43 lei / ha/ an, actualizată anual cu rata inflației și taxa teren";

- "se aprobă încărcătura maximă de UVM/ HA de 0,8 UVM/ ha pășune" ;

- "se aprobă criteriile de atribuire a contractului de închiriere, se vor depune următoarele documente justificative: criteriu: (1) solicitare închiriere — cerere; (2) dovadă deținere animale în Registrul Național al Exploatațiilor — adeverință eliberată de medicul veterinar; (3) să figureze în evidentele Primăriei Ciobanu — Registrul Agricol cu animale — vizat referent Reg. Agricol pe cererea de solicitare pajiști; (4) dovadă inexistențe debite la bugetul local — certificat fiscal de unde reiese că nu are datorii la bugetul local; (5) solicitantul sa nu aibă alt contract de închiriere pășune — declarație pe propria răspundere";

- "se aprobă eliminarea de efective bovine — masculi din calculul UVM - urilor și vor rămâne doar efectivele de bovine — vaci, caprine și ovine" ;

- "se aprobă regulamentul de exploatare a pășunii comunale procedurii de închiriere prin atribuire directă a acesteia către crescătorii de animale din comunitatea locală, ce se vor aplica până la data adoptarea hotărârii privind Amenajamentul Pastoral la Nivelul comunei Ciobanu, conform Anexei nr. 2" .

Se arată de către reclamânți că împotriva hotărârii Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021, au formulat, în temeiul disp. art. 7 din Legea nr. 554/2004, plângere prealabilă, solicitând revocarea / anularea acesteia, fără a primi până la momentul formulării prezentei acțiuni actul prin care s-a soluționat aceasta plângere.

Se susține de către reclamânți că HCL nr. 22/22.04.2021 este nelegală întrucât în pofida dispozițiilor disp.art.135 alin.4 OUG nr. 57/2019, desi proiectul înscris pe ordinea de zi a ședinței Consiliului local al Comunei Ciobanu privea regulamentul de exploatare a pășunii comunale și procedura de închiriere directă către crescătorii de animale, subiecte de mare interes pentru comunitatea locală, în special a crescătorilor de animale, în realitate, ședința din data de 22.04.2021 a fost organizată cu nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la aducerea la cunoștința locuitorilor comunei a proiectului de hotărâre, cu toată documentația ce o însoțea.

Se mai susține de către reclamânți că Hotararea Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 a fost adoptată cu nerespectarea prevederilor art. 9 al. 3 din OUG nr. 34/2013 care prevedea că inițierea procedurii de concesionare / închiriere până la data de 1 martie a fiecărui an întrucât nerespectarea acestuia atrage, după sine, imposibilitatea respectării perioadei de pășunat, care, în cazul bovinelor este de la 1 mai la 1 noiembrie.

Hotărârea Consiliului local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 a fost adoptată cu nesocotirea dispozițiilor art. 198 din OUG nr. 57/2019, producându-si efectele chiar la data adoptării sale, respectiv la un moment anterior datei intrării sale în vigoare, fiind nesocotit, astfel, principiul legalității.

Reclamânții arată că din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 362 din OUG nr. 57/2019, art. 333 al. 1 și al. 2 din OUG nr. 57/2019, art. 335 al. 1 — al. 4 din OUG nr. 57/2019, art. 9 al. 2 din OUG nr. 34/2013, art. 6 din Normele metodologice se observa că, în materia organizării, administrării și exploatării pajiștilor permanente, autoritățile publice locale care dețin în domeniul privat pajiști permanente au obligația de a dispune, până la data de 1 martie a fiecărui an, cu privire la inițierea procedurii de concesionare / închiriere, astfel încât să asigure tuturor persoanelor interesate posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul actului administrativ privind organizarea acestei proceduri, de documentația necesară pentru depunerea cererii privind perfectarea contractului de închiriere, termenul limită pentru depunerea cererii individuale a crescătorilor de animale, data până la care pot fi formulate eventualele contestații asupra unei asemenea proceduri.

Potrivit hotărârii Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021, cererea privind perfectarea contractului de închiriere se depunea cel mai tarziu până la data de 22.04.2021 (data adoptării actului administrativ), însoțită fiind de certificatul fiscal eliberat de compartimentul de specialitate, deși acest document nu fusese solicitat prin actele administrative anterioare nesocotindu-se astfel dispozițiile legale privitoare la asigurarea publicității hotărârii consiliului local, respectiv a datei la care un astfel de act administrativ intra în vigoare fiind evident faptul că evident faptul că persoanele interesate în perfectarea contractului de închiriere pentru pășune se aflau într-o situație de imposibilitate obiectivă de completare a documentației prevăzute de noul regulament, de vreme ce termenul limită expirase chiar la data adoptării actului administrativ cu caracter normativ.

Un alt argument pentru care reclamânții au apreciat că hotărârea Consiliului Local al Comunei Ciobanu nr.22/22.04.2021 este nelegală consta în aceea că, în cuprinsul acesteia nu a fost reglementată modalitatea și nici condițiile în care persoanele nemulțumite de modul în care contractele de închiriere a pășunilor au fost atribuite către terții să poată formula contestație nefiind menționată data pentru depunerea eventualelor contestații.

Se mai arată de către reclamânți că, analizând conținutul prevederilor art.5 din Hotărârea Consiliului local al Comunei Ciobanu, din perspectiva componentei nominale a Comisiei pentru închirierea pajiștilor și a Comisiei de soluționare a contestațiilor, se desprinde existența unei situații de incompatibilitate în ceea ce îl privește pe viceprimarul (...) care face parte din ambele comisii.

Un alt argument pentru care reclamanții au apreciat ca actul administrativ contestat este nelegal consta în aceea că, în cuprinsul sau nu au fost arătate criteriile de departajare în cazul în care mai mulți crescători de animale au formulat cereri privind perfectarea contractelor de închiriere privind pășunile.

Se mai arată de către reclamanți că într-o interpretare coroborată a dispozițiilor art. 2 lit. c) din OUG nr. 34/2013, art. 9 al. 6 din OUG nr. 34/2013, art. 5.4.4. din Normele Metodologice, art. 8 din Ordinul nr. 544/2013 și art. 10 din Ordinul nr. 544/2013 se poate observa că prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități de vită mare se stabilește capacitatea de pășunat, nefiind reglementată, în vreun fel, posibilitatea de a se exclude genul unei anumite specii, sens în care se apreciază că actul administrativ contestat este nelegal, căci, cu nesocotirea dispozițiilor legale autoritatea publică locală a aprobat eliminarea efectivelor de bovine — masculi.

Cererea a fost întemeiată în drept pe dispozițiile Legii nr. 554/2004.

În susținere au fost depuse înscrisuri.

Legal citat pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingere cererii de chemare în judecată ca nefondată și pe cale de excepție a invocat excepțiile lipsei de interes a reclamanților de a formula prezenta acțiune și excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei (...).

Referitor la excepția lipsei de interes în promovarea prezentei acțiuni se arată de către pârât că între părți au fost perfectate în anii anteriori contracte de concesiune pentru suprafețele de teren cu destinația de pășune iar evacuările s-au făcut potrivit prevederilor art. 4 din contract ca urmare a încetării valabilității contractelor și a faptului că reclamanții înregistrau debite cu titlu de redevență și impozite datorate bugetului local, astfel că reclamanții nu justifică interes în formularea prezentei acțiuni.

Referitor la excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei (...) pârâtul arată că aceasta în cadrul dosarului 1063/842/2021 cauză în care s-a solicitat evacuarea acesteia de pe terenul cu destinația pășune aceasta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive motivat de împrejurarea că înstrăinat efectivul de animale, astfel că nu justifică calitate procesual activă în prezenta cauză.

În susținerea poziției procesuale pe fondul cauzei pârâtul arată că suplimentarea ordinii de zi a fost supusă aprobării membrilor consiliului local aprobată cu 11 voturi din 13, la ședința Consiliului Local Ciobanu din 22.04.2021 au participat crescătorii de animale, au participat și reclamanții și au luat cunoștință de conținutul HCL nr. 22/22.04.2021, de regulamentul adoptat prin HCL 22/2021 și de condițiile ce trebuie îndeplinite pentru perfectarea contractelor de închiriere pășune, apreciind astfel că nu sunt incidente prevederile art. 198 invocate cu privire la aducerea la cunoștință în termen de 5 zile.

Referitor la depășirea termenului privind adoptarea hotărârii se arată de către pârât că situația pandemică nu a permis adoptarea mai devreme de aprilie 2021, însă a fost adoptată înainte de luna mai, luna în care începe activitatea de pășunat.

La data de 30.06.2022 reclamanții au formulat concluzii scrise prin intermediul cărora au solicitat respingerea excepției lipsei de interes invocată de pârât referitor la toți reclamanții, excepție invocată atât din perspectiva faptului că, ulterior demarării prezentului litigiu, ar fi fost perfectate contractele cadru de închiriere nr. 1/04.05.2022 (cu reclamanta (...)), 10/09.05.2022 (cu reclamantul (...)) și nr. 11/09.05.2022 (cu reclamantul (...)), cât și din perspectiva faptului că, anterior datei adoptării hotărârii (22.04.2021), contractele de închiriere / concesiune ar fi încetat, în conformitate cu prevederile art. 4 din contracte, astfel că reclamanții nu ar fi avut posibilitatea de a participa la procedura de concesiune / atribuire a contractelor de închiriere și, deci, nu ar fi dovedit vreun prejudiciu;

Se arată de către reclamanți că dețin calitatea de persoane ale căror drepturi și interese legitime au fost vătămăte printr-un act administrativ nelegal, respectiv prin emiterea HCL nr. 22/22.04.2021, fiind privați, efectiv, de posibilitatea de a participa la procedura de licitație / atribuire a contractelor cu privire la suprafețele pășune situate în domeniul privat al UAT Comuna Ciobanu. Reclamanții se legitimează în calitate de crescători de animale înregistrați pe raza UAT comuna Ciobanu, iar prin hotărârea contestată s-a adoptat regulamentul privind închirierea pășunilor prin atribuire directă care crescătorii de animale din comuna Ciobanu iar prin modalitatea de adoptare a acestui act administrativ, au fost privați de Posibilitatea de a participa și de a depune cerere privind Închirierea unui astfel de contract, astfel că reclamanții dețin calitatea de persoane vătămăte și, justifică atât calitate procesuala activă în prezenta cauza, cât și interes pentru soluționarea prezentei cauze, din perspectiva calității de persoana vătămăta.

Admiterea excepției lipsei calității procesuale active invocată de pârâți în ceea ce o privește pe reclamanta Spătaru Maria arătând că nu au contestat că aceasta nu ar mai deține calitatea de crescător animale .

Pe fondul cauzei se solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată reluând susținerile expuse în cererea introductivă de instanță

Analizând probatoriu administrat în cauză, Tribunalul reține următoarele:

Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, instanța constată următoarele:

În drept, conform dispozițiilor din art. 1 din cuprinsul Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.*”

Totodată, potrivit art. 2 al. 1 lit.c din cuprinsul Legii nr. 554/2004 actul administrativ este definit ca fiind un *act unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ.*

Conform art. 8 al. 1 al aceluiași act normativ menționat, *persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.*

Pentru promovarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul trebuie să fie beneficiar al unui drept subiectiv ori să aibă un interes legitim pe care autoritatea publică pârâtă are obligația să-l respecte, cerințe impuse de art. 1 din Legea nr.554/2004 și care sunt întrunite în prezenta cauză.

În fapt, reclamanții au avut calitatea de titulari ai contractelor de concesiune pentru terenuri – categoria de folosință pășune.

Conform contractelor încheiate în anul 2020, durata închirierii era de 1 an, cu începere de la data de 26.05.2020 până la data de 25.05.2021 (f. 70 vol. III, f. 81 vol. III, f. 93 vol. II).

La data de 22.04.2021 a fost adoptată HCL nr. 22 (f. 105 vol. II) ce a stabilit, în esență, faptul că se aprobă închirierea, prin atribuire directă, a suprafețelor de teren eligibile pentru pășunat, crescătorilor de animale ce au înscris animale în Registrul Național al Exploatațiilor, pentru o perioadă de 10 ani, stabilindu-se o încărcătură maximă de 0,8 UVM/ha de pășune.

Conform art. 3 din cuprinsul hotărârii supuse analizei, criteriile de atribuire a contractelor și documentele necesare încheierii contractelor erau: solicitarea închirierii, adeverința eliberată de către medicul veterinar prin care să se facă dovada deținerii animalelor înscris în Registrul Național al Exploatațiilor, să figureze în evidențele Primăriei Ciobanu cu animale, să facă dovada inexistenței debitorilor la bugetul local prin depunerea unui certificat fiscal din cuprinsul căruia să rezulte că nu au datorii la bugetul local, solicitații să nu aibă încheiate alte contracte de închiriere pășune.

Potrivit art. 4 din cuprinsul HCL nr. 22/22.04.2021 a fost aprobată eliminarea de efective bovine-masculi din calculul UVM, urmând a fi luate în calcul doar efectivele de bovine-vaci, caprine și ovine.

Deliberând asupra excepției lipsei de interes formulate de către pârât Tribunalul o va admite în privința reclamantelor (...) și (...), apreciind faptul că acestea nu au interes în promovarea cererii de anulare a HCL nr. 22/22.04.2021.

În drept, potrivit art. 32 al. 1 Cod de procedură civilă *orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia: a) are capacitate procesuală, în condițiile legii; b) are calitate procesuală; c) formulează o pretenție; d) justifică un interes.*

Potrivit art. 33 Cod de procedură civilă *interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.*

Astfel, interesul constituie una dintre condițiile de exercitare a acțiunii civile și se definește ca reprezentând folosul practic pe care partea îl urmărește prin punerea în mișcare a procedurii judiciare. Interesul poate fi material, când se urmărește obținerea unui folos material, sau moral, în situația în care partea care solicită intervenția organelor judiciare urmărește obținerea unei satisfacții sufletești.

Pentru a justifica declanșarea procedurilor judiciare, interesul trebuie să îndeplinească și următoarele cerințe: să fie legitim, adică să nu vină în conflict cu legea, să fie personal, folosul practic să vizeze pe cel care recurge la forma procedurală, și să fie născut și actual, în sensul că dacă cel interesat nu ar recurge la acțiune s-ar expune prin aceasta unui prejudiciu material sau moral.

În cazul de față, din cuprinsul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Tribunalul va constata că cele două reclamante, pe de o parte nu au formulat cereri cu scopul încheierii unor contracte de închiriere/concesiune iar, pe de altă parte, că acestea nu mai dețin un efectiv de animale în sensul reglementat de HCL nr. 22/22.04.2021 – aspect invocat chiar de către reclamanta (...) în cadrul cererii având ca obiect evacuarea acesteia de pe terenul aparținând domeniului privat al comunei Ciobanu.

Tribunalul va constata că potrivit adeverințelor emise de către medicul veterinar (f. 193 vol. II) reclamantele (...) și (...) dețineau la data de 22.06.2022 câte o bovină (mascul).

Prin urmare, având în vedere considerentele de fapt și de drept anterior expuse, raportat la împrejurarea că reclamantele (...) și (...) nu dețin un efectiv de animale ci doar câte o bovină- mascul coroborat cu aspectul că cele două reclamante nu au formulat cereri pentru încheierea unor contracte de închiriere, instanța apreciază că aceste reclamante nu justifică un interes real pentru promovarea prezentei acțiuni.

În privința celorlalți reclamanți, Tribunalul apreciază că acțiunea este neîntemeiată și o va respinge.

Cu caracter prealabil, Tribunalul va menționa faptul că, anterior adoptării HCL nr. 22/22.04.2021, între reclamanți și pârât au existat litigii civile având ca obiect evacuarea reclamanților de pe terenul aparținând domeniului privat al comunei Ciobanu- teren ce a făcut obiectul contractelor anterioare de închiriere.

Astfel, după cum s-a precizat, între reclamanți și pârât, au fost încheiate contracte de închiriere/concesiune a unor suprafețe de pășune în anul 2020, cu o durată închirierii de 1 an, începând din data de 26.05.2020.

Potrivit contractelor încheiate în anul 2020 (art. 4 din cuprinsul contractelor – de ex. f. 51 vol. II), neplata de către titulari a redevenței până la data de 31.12.2020 conduce la rezilierea contractului și la interdicția de încheiere a unui nou contract de concesiune pentru suprafețele de pășune în 2021-2022.

Reclamanții au fost notificați în sensul că termenul contractual nu va fi prelungit, punându-li-se în vedere să elibereze terenurile la data expirării termenului contractual (25.05.2021). Ca urmare a nerespectării acestei solicitări dar și a faptului că reclamanții nu au achitat redevența aferentă contractelor de concesiune, pârâtul a investit Judecătoria Hârșova cu acțiuni având ca obiect evacuarea reclamanților de pe terenurile în discuție.

Din cuprinsul chitanțelor depuse la dosarul cauzei, rezultă aspectul că reclamanții nu au respectat termenul de plată al redevenței (31.12.2020), astfel încât, în mod evident, devine incidentă interdicția încheierii unui nou contract de concesiune în anul 2021, indiferent de criticile reclamanților privind

modalitatea de adoptare a HCL nr. 22/22.04.2021, de presupusa imposibilitate a reclamanților de obținere a certificatului fiscal ori nerespectarea perioadei de pășunat.

Reține Tribunalul că strict această conduită a reclamanților nu le mai permitea încheierea unor noi contracte de concesiune în anul 2021, fiind înlăturată această calitate de potențiali beneficiari ai unor contracte de concesiune în perioada 2021-2022 ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale privind redevența (împrejurare care a condus și la evacuarea reclamanților de pe terenurile ocupate fără titlu).

Altfel, în condițiile în care reclamanții oricum nu aveau dreptul de a încheia un contract de concesiune în anul 2021, nu se poate aprecia că interesele acestora au fost vătămăte prin adoptarea unei hotărâri ce nu le era aplicabilă reclamanților.

Referirile reclamanților la adoptarea HCL nr. 22/22.04.2021 cu încălcarea dispozițiilor privind publicitatea ordinii de zi și a dezbaterilor, sunt neîntemeiate. Astfel, este reală împrejurarea că referatul de aprobare a proiectului de hotărâre, expunerea de motive și raportul nr. 1497 au fost întocmite în data de 22.04.2021, respectiv aceeași dată ca și hotărârea supusă analizei însă acest aspect nu este de natură să atragă anularea actului administrativ. Reține Tribunalul că reclamanții nu au dovedit existența unei vătămări ce li s-a produs prin întocmirea proiectului de hotărâre ori a expunerii de motive în aceeași zi cu HCL nr. 22/22.04.2021, cu atât mai mult cu cât, astfel cum s-a menționat, reclamanții oricum nu erau persoanele vizate de această hotărâre, strict din culpa reclamanților.

De altfel, sub acest aspect Tribunalul va constata că pârâtul, în scopul de a proteja reclamanții, a transmis notificări reclamanților în data de 27.05.2021 cu mențiunea de a se prezenta în scopul încheierii unor noi contracte de închiriere însă reclamanții au refuzat, în mod expres, să se prezinte.

În privința criticii constând în nerespectarea datei de 01.03.2021 pentru adoptarea hotărârii, deși reală, poate fi justificată în cauză, pe de o parte, de condițiile generate de pandemie iar, pe de altă parte, de faptul că data expirării contractelor anterioare (încheiate inclusiv cu reclamanții din prezenta cauză) era 25.05.2021 astfel încât, anterior acestui moment, nu puteau fi încheiate noi contracte pentru aceleași suprafețe de teren.

De altfel, susținerile reclamanților privind imposibilitatea respectării perioadei de pășunat nu au fost dovedite și nici nu afectează reclamanții cât timp HCL nr. 22/22.04.2021 nu li se adresa acestora. Mai mult decât atât, chiar reclamanții erau cei care aveau, în fapt, folosința acestor terenuri destinate pășunatului -deși nu dețineau un titlu în acest sens- aspect reținut în cuprinsul hotărârilor prin care s-a dispus evacuarea reclamanților de pe terenurile aparținând domeniului privat al localității (dosar 1062/842/2021, 1064/842/2021, 1065/842/2021, 1066/842/2021).

Nici împrejurarea că HCL nr. 22/22.04.2021 a intrat în vigoare la data adoptării sale nu are ca efect nulitatea hotărârii, cu atât mai mult cu cât Tribunalul constată că nu există nicio vătămare a reclamanților din această perspectivă. De altfel, Tribunalul constată că reclamanții critică, pe de o parte, faptul că hotărârea nu a fost adoptată anterior datei de 01.03.2021 și implicit nerespectarea perioadei de pășunat iar pe de altă parte, critică intrarea imediată în vigoare (intenția pârâtului fiind tocmai aceea de a respecta perioada de pășunat). Aceste aspecte, coroborate cu împrejurarea că reclamanții au insistat cu privire la cererea de anulare a HCL nr. 22/22.04.2021 deși autoritatea publică a încheiat cu reclamanții contracte noi de concesiune în anul 2022, denotă faptul că reclamanții nu sunt consecvenți în motivele pentru care au solicitat anularea actului administrativ devenind astfel pertinentă apărarea pârâtului în sensul că reclamanții, prin prezenta acțiune au urmărit tergiversarea judecării altor litigii derulate între părți.

Referirile reclamanților la condiția depunerii unor noi înscrisuri, suplimentare celor depuse în anii anteriori, nu reprezintă un motiv de nelegalitate a hotărârii criticate, indiferent de faptul că hotărârea a intrat în vigoare la data adoptării sale. Reclamanții nu au făcut dovada imposibilității de a obține certificatul fiscal în acea dată și, mai mult decât atât, astfel cum s-a menționat, pârâtul a permis reclamanților să depună înscrisurile necesare încheierii contractului și ulterior date de 22.04.2022, transmițând reclamanților o notificare în acest sens, reclamanții fiind însă cei care au refuzat încheierea contractului.

Vădit nefondate sunt și criticile referitoare la omisiunea pârâtului de a menționa în cuprinsul hotărârii, calea de atac. Astfel, constată Tribunalul că potrivit art. 10 din HCL nr. 22/22.04.2021 (f. 107

vol. II) „soluționarea litigiilor apărute în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractului de închiriere se realizează potrivit legislației privind contenciosul administrativ.”

În privința susținerilor reclamanților privind lipsa unor criterii de departajare, Tribunalul va constata că această critică este reală și ar fi fost de natură să conducă la anularea actului în condițiile în care reclamanții ar fi putut avea calitatea de beneficiari ai contractului (calitate pierdută prin nerespectarea clauzelor contractului aferent anului 2020) și autoritatea publică nu ar fi procedat la încheierea contractelor cu reclamanții ca urmare a aplicării unor criterii de departajare.

Ori, în condițiile în care nu au fost folosite criterii de departajare a cererilor de încheiere a contractelor, coroborat cu faptul că, deși reclamanții își pierduseră dreptul de a încheia contracte, autoritatea publică a manifestat bună-voință și a încheiat cu reclamanții noi contracte în anul 2022 (f. 177-188 vol. II), nu se poate aprecia că reclamanții au suferit o vătămare ca urmare a neinclunderii în cuprinsul HCL nr. 22/22.04.2021 a unor criterii de departajare.

În egală măsură, înlăturarea de către pârât a bovinelor-masculi din calculul UVM sau aspectul că viceprimarul făcea parte atât din comisia pentru închirierea pajiștilor cât și din comisia de soluționare a contestațiilor, nu sunt de natură să aducă o vătămare reclamanților cât timp în anul 2021 reclamanții nu aveau calitatea de potențiali beneficiari ai dreptului de a solicita închirierea iar în anul 2022 pârâtul a încheiat contracte de închiriere a suprafețelor de pășune cu fiecare dintre reclamanții din prezenta cauză (cu excepția reclamantelor (...) și (...)) pentru care s-a admis excepția lipsei de interes deoarece nu dețineau un efectiv de animale).

Prin urmare, pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Tribunalul apreciază că pârâtul nu s-a manifestat cu exces de putere prin emiterea HCL nr. 22/22.04.2021 iar interesele reclamanților nu au fost vătămate astfel încât acțiunea este neîntemeiată și va fi respinsă ca atare.

În privința cheltuielilor de judecată, Tribunalul va lua act de împrejurarea că pârâtul a solicitat acordarea, pe cale separată, a cheltuielilor de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca lipsită de interes, cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantele (...) și (...).

Respinge, ca neîntemeiată, excepția lipsei de interes cu privire la reclamanții: (...), (...), (...), (...) și (...).

Respinge, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de către reclamanții: (...), (...), (...) și (...).

În act de împrejurarea că pârâtul a solicitat acordarea, pe cale separată, a cheltuielilor de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 05.07.2022.

Președinte
(...)

Grefier
(...)

Cod ECLI ECLI:RO:CACTA:2023:074.000342

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. (...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DECIZIA CIVILA NR. 342

Sedința publică din data de 11 aprilie 2023

Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol judecarea recursului contencios administrativ și fiscal formulat de recurenții reclamantii: (...), (...), (...), (...), toți cu domiciliul, respectiv sediul social, în (...) și (...), cu domiciliul în (...), împotriva **sentinței civile nr.1048 din 05.07.2022** pronunțată de Tribunalul Constanța, în **dosar nr. (...)**, în contradictoriu cu intimat pârât **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU**, cu sediul în (...), având ca obiect **anulare act administrativ**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27.03.2023 și consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 11.04.2023.

CURTEA

Asupra recursului contencios administrativ și fiscal de față, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată înregistrată** pe rolul Tribunalului Constanța la data de 07.10.2021 sub nr. (...) reclamantii: (...), (...), (...), (...), (...) și (...), în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU**, au solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea hotărârii Consiliului Local al Comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contract prestări servicii încheiat cu SC (...) SRL.

Prin **sentința civilă nr.1048 din 05 iulie 2022 Tribunalul Constanța** a respins, ca lipsită de interes, cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantele (...) și (...).

A respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei de interes cu privire la reclamantii: (...), (...), (...), (...) și (...).

A respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de către reclamantii: (...), (...), (...), (...) și (...).

Pentru a pronunța astfel prima instanță a reținut următoarele:

Cu privire la excepția lipsei de interes formulată de către pârât în privința reclamantelor (...) și (...), a apreciat că acestea nu au interes în promovarea cererii de anulare a HCL nr. 22/22.04.2021. Pe de o parte, nu au formulat cereri cu scopul încheierii unor contracte de închiriere/concesiune iar, pe de altă parte, că acestea nu mai dețin un efectiv de animale în sensul reglementat de HCL nr.22/22.04.2021 – aspect invocat chiar de către reclamanta (...) în cadrul cererii având ca obiect evacuarea acesteia de pe terenul aparținând domeniului privat al comunei Ciobanu.

În privința celorlalți reclamant, anterior adoptării HCL nr.22/22.04.2021, între reclamant și pârât au existat litigii civile având ca obiect evacuarea reclamantilor de pe terenul aparținând domeniului privat al comunei Ciobanu- teren ce a făcut obiectul contractelor anterioare de închiriere.

Între reclamanți și pârât, au fost încheiate contracte de închiriere/concesiune a unor suprafețe de pășune în anul 2020, cu o durată închirierii de 1 an, începând din data de 26.05.2020.

Potrivit contractelor încheiate în anul 2020 (art. 4 din cuprinsul contractelor), neplata de către titularii a redevenței până la data de 31.12.2020 conduce la rezilierea contractului și la interdicția de încheiere a unui nou contract de concesiune pentru suprafețe de pășune în 2021-2022.

Reclamanții au fost notificați în sensul că termenul contractual nu va fi prelungit, punându-li-se în vedere să elibereze terenurile la data expirării termenului contractual (25.05.2021). Din cuprinsul chitanțelor depuse la dosarul cauzei, a rezultat aspectul că reclamanții nu au respectat termenul de plată al redevenței (31.12.2020), astfel încât, în mod evident, devine incidentă interdicția încheierii unui nou contract de concesiune în anul 2021, indiferent de criticile reclamanților privind modalitatea de adoptare a HCL nr. 22/22.04.2021, de presupusa imposibilitate a reclamanților de obținere a certificatului fiscal ori nerespectarea perioadei de pășunat.

Strict această conduită a reclamanților nu le mai permitea încheierea unor noi contracte de concesiune în anul 2021, fiind înlăturată această calitate de potențiali beneficiari ai unor contracte de concesiune în perioada 2021-2022 ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale privind redevența (împrejurare care a condus și la evacuarea reclamanților de pe terenurile ocupate fără titlu).

Altfel, în condițiile în care reclamanții oricum nu aveau dreptul de a încheia un contract de concesiune în anul 2021, nu se poate aprecia că interesele acestora au fost vătămate prin adoptarea unei hotărâri ce nu le era aplicabilă reclamanților.

Referirile reclamanților la adoptarea HCL nr. 22/22.04.2021 cu încălcarea dispozițiilor privind publicitatea ordinii de zi și a dezbaterilor, sunt neîntemeiate. Astfel, este reală împrejurarea că referatul de aprobare a proiectului de hotărâre, expunerea de motive și raportul nr. 1497 au fost întocmite în data de 22.04.2021, respectiv aceeași dată ca și hotărârea supusă analizei însă acest aspect nu este de natură să atragă anularea actului administrativ. A reținut că reclamanții nu au dovedit existența unei vătămări ce li s-a produs prin întocmirea proiectului de hotărâre ori a expunerii de motive în aceeași zi cu HCL nr. 22/22.04.2021, cu atât mai mult cu cât, astfel cum s-a menționat, reclamanții oricum nu erau persoanele vizate de această hotărâre, strict din culpa reclamanților.

Tribunalul a constatat că pârâtul, în scopul de a proteja reclamanții, a transmis notificări reclamanților în data de 27.05.2021 cu mențiunea de a se prezenta în scopul încheierii unor noi contracte de închiriere însă reclamanții au refuzat, în mod expres, să se prezinte.

În privința criticii constând în nerespectarea datei de 01.03.2021 pentru adoptarea hotărârii, deși reală, poate fi justificată în cauză, pe de o parte, de condițiile generate de pandemie iar, pe de altă parte, de faptul că data expirării contractelor anterioare (încheiate inclusiv cu reclamanții din prezenta cauză) era 25.05.2021 astfel încât, anterior acestui moment, nu puteau fi încheiate noi contracte pentru aceleași suprafețe de teren.

De altfel, susținerile reclamanților privind imposibilitatea respectării perioadei de pășunat nu au fost dovedite și nici nu afectează reclamanții cât timp HCL nr. 22/22.04.2021 nu li se adresa acestora. Mai mult decât atât, chiar reclamanții erau cei care aveau, în fapt, folosința acestor terenuri destinate pășunatului -deși nu dețineau un titlu în acest sens- aspect reținut în cuprinsul hotărârilor prin care s-a dispus evacuarea reclamanților de pe terenurile aparținând domeniului privat al localității (dosar (...), (...), (...), (...)).

Nici împrejurarea că HCL nr. 22/22.04.2021 a intrat în vigoare la data adoptării sale nu are ca efect nulitatea hotărârii, cu atât mai mult cu cât Tribunalul a constatat că nu există nicio vătămare a reclamanților din această perspectivă. De altfel, Tribunalul a constatat că reclamanții critică, pe de o parte, faptul că hotărârea nu a fost adoptată anterior datei de 01.03.2021 și implicit nerespectarea perioadei de pășunat iar pe de altă parte, critică intrarea imediată în vigoare (intenția pârâtului fiind tocmai aceea de a respecta perioada de pășunat). Aceste aspecte, coroborate cu împrejurarea că reclamanții au insistat cu privire la cererea de anulare a HCL nr. 22/22.04.2021 deși autoritatea publică a încheiat cu reclamanții contracte noi de concesiune în anul 2022, denotă faptul că reclamanții nu sunt consecvenți în motivele pentru care au solicitat anularea actului administrativ devenind astfel pertinentă

apărarea pârâtului în sensul că reclamanții, prin prezenta acțiune au urmărit tergiversarea judecării altor litigii derulate între părți.

Referirile reclamanților la condiția depunerii unor noi înscrisuri, suplimentare celor depuse în anii anteriori, nu reprezintă un motiv de nelegalitate a hotărârii criticate, indiferent de aspectul că hotărârea a intrat în vigoare la data adoptării sale. Reclamanții nu au făcut dovada imposibilității de a obține certificatul fiscal în acea dată și, mai mult decât atât, astfel cum s-a menționat, pârâtul a permis reclamanților să depună înscrisurile necesare încheierii contractului și ulterior date de 22.04.2022, transmițând reclamanților o notificare în acest sens, reclamanții fiind însă cei care au refuzat încheierea contractului..

Vădit nefondate sunt și criticile referitoare la omisiunea pârâtului de a menționa în cuprinsul hotărârii, calea de atac. Astfel, a constatat Tribunalul că potrivit art. 10 din HCL nr. 22/22.04.2021 „soluționarea litigiilor apărute în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractului de închiriere se realizează potrivit legislației privind contenciosul administrativ.”

În privința susținerilor reclamanților privind lipsa unor criterii de departajare, Tribunalul a constatat că această critică este reală și ar fi fost de natură să conducă la anularea actului în condițiile în care reclamanții ar fi putut avea calitatea de beneficiari ai contractului (calitate pierdută prin nerespectarea clauzelor contractului aferent anului 2020) și autoritatea publică nu ar fi procedat la încheierea contractelor cu reclamanții ca urmare a aplicării unor criterii de departajare.

Ori, în condițiile în care nu au fost folosite criterii de departajare a cererilor de încheiere a contractelor, coroborat cu faptul că, deși reclamanții își pierduseră dreptul de a încheia contracte, autoritatea publică a manifestat bună-voință și a încheiat cu reclamanții noi contracte în anul 2022, nu se poate aprecia că reclamanții au suferit o vătămare ca urmare a neincluserii în cuprinsul HCL nr. 22/22.04.2021 a unor criterii de departajare.

În egală măsură, înlăturarea de către pârât a bovinelor-masculi din calculul UVM sau aspectul că viceprimarul făcea parte atât din comisia pentru închirierea pajiștilor cât și din comisia de soluționare a contestațiilor, nu sunt de natură să aducă o vătămare reclamanților cât timp în anul 2021 reclamanții nu aveau calitatea de potențiali beneficiari ai dreptului de a solicita închirierea iar în anul 2022 pârâtul a încheiat contracte de închiriere a suprafețelor de pășune cu fiecare dintre reclamanții din prezenta cauză (cu excepția reclamantelor (...) și (...) pentru care s-a admis excepția lipsei de interes deoarece nu dețineau un efectiv de animale).

Împotriva acestei hotărâri **au formulat recurs reclamanții (...), (...), (...), (...) și (...)**, care au criticat-o pentru nelegalitate, cu indicarea temeiului de drept prevăzut de art.488 alin.1 pct.6 și pct.8 Cod pr.civilă.

Sub un prim aspect, consideră că hotărârea recurată este nelegală, căci aceasta conține considerente contradictorii.

Din această perspectivă este de subliniat că, din cuprinsul hotărârii atacate, rezultă că procedând la analiza (indirectă, iar nu expresă) a excepției lipsei de interes invocată de pârât în ceea ce îi privește pe reclamanții (...), (...), (...), (...) și (...), instanța de fond a reținut că dețin calitatea de beneficiari ai unui drept subiectiv și că justifică un interes legitim pe care autoritatea publică avea obligația de a-l respecta, astfel că, în opinia instanței justifică calitate/interes în formularea cererii de chemare în judecată având ca obiect anularea HCL nr.22/22.04.2021; rațiunea pentru care toate argumentele de nelegalitate pe care a înțeles a le invoca cu privire la actul administrativ contestat au fost înlăturate a fost justificată de judecătorul fondului numai din perspectiva faptului că recurenții nu dețin calitatea de beneficiari ai HCL nr. 22/22.04.2021, întrucât nu puteau justifica vreo vătămare din perspectiva modalității în care actul administrativ contestat a fost adoptat.

Or, este evident că aceste categorii de argumente reținute de judecătorul fondului sunt vădit contradictorii, hotărârea nefiind una consecventă în privința raționamentului avut în vedere la soluționarea cauzei.

În contextul în care a reținut că recurenții dețin calitatea de persoană vătămată prin adoptarea actului administrativ contestat, judecătorul fondului avea obligația de a analiza fiecare critică de

nelegalitate pe care a înțeles a o aduce actului administrativ în discuție prin raportare la dispozițiile legale valabile la momentul adoptării actului (respectiv dacă acestea au fost respectate sau nu de către emitentul actului), iar nu a cenzura criticile noastre doar din perspectiva faptului că nu a deținut) nu ar justifica calitatea de persoană îndreptățită a se prevala de prevederile HCL nr. 22/22.04.2021.

În considerarea argumentelor / poziției contradictorii adoptate, instanța de fond nu a procedat, așadar, la o analiză veritabilă și punctuală a criticilor pe care au înțeles a le aduce actului administrativ contestat, analiza acesteia limitându-se, la împrejurarea că nu au deținut calitatea de beneficiari ai actului administrativ contestat, deși a reținut, a priori, că ar deține calitatea de persoană vătămată prin adoptarea actului administrativ.

Consideră că întregul raționament al instanței de fond a fost fundamentat pe reținerea eronată a împrejurării că recurenții reclamanți nu au mai fi avut calitatea de beneficiari ai contractelor de concesiune pentru perioada 2021 - 2022, întrucât nu ar fi procedat la "respectarea clauzelor contractuale privind redevența (împrejurare care a condus și la evacuarea reclamanților de pe terenurile ocupate fără titlu".

Rezilierea contractului presupune existența culpei debitorului obligației neexecutate, acesta fiind îndreptățit a critica poziția creditorului care procedează la rezilierea contractului - ceea ce, în mod evident, nu este cazul în prezenta cauză, în contextul în care, după cum au precizat, creditoarea nu a înțeles a invoca rezilierea contractului de concesiune, iar recurenții reclamanți nu au avut posibilitatea de a critica vreo eventuală reziliere nejustificată / nelegală a contractului.

Or, în speță, contractul de concesiune nu a încetat din culpa recurenților, ci prin ajungerea sa la termen, acesta fiind, de altfel, motivul pentru care au fost promovate acțiunile având ca obiect evacuarea acestora de pe parcelele de teren ce au format obiect al contractului.

Tocmai din considerarea acestui motiv de încetare a contractului, instanța de contencios administrativ nu era îndreptățită a analiza, câtuși de puțin, vreo culpă ce le-ar putea fi imputată în privința executării contractelor de concesiune perfectate la nivelul anului 2020, după cum nu putea proceda nici la aplicarea, în mod nelegal, a sancțiunii conținute de dispoziția art. 4 din Contractele de concesiune, de vreme ce, astfel cum a precizat, nu ne aflăm în ipoteza unei rezilieri ale contractelor de concesiune.

Prin urmare, contrar celor reținute de instanța de fond, urmează a se observa că, în speță, niciunul dintre reclamanții din prezenta cauză nu ar putea fi socotit ca fiind "sanționat" cu "în anul 2023 - 2022 nu se va mai încheia un nou contract de concesiune pentru suprafețele de pășune", de vreme ce contractele de concesiune au încetat prin ajungerea la termen, iar nu prin reziliere.

Vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale recurenților reclamanți rezidă și din aceea că, deși ulterior momentului la care actul administrativ contestat în prezenta cauză a fost adoptat, au formulat cereri privind obligarea la perfectarea contractelor de închiriere pentru pășune, autoritatea publică locală le-a refuzat acest drept, susținând că termenul pentru depunerea cererilor cu această finalitate a fost data de 22.04.2021, termen care a expirat, dar și că rezerva terenurilor cu destinație de pășune disponibile la nivelul unității administrativ teritoriale ar fi fost epuizate, neexistând, astfel, teren eligibil pentru care ar putea formula cereri de închiriere.

Pe cale de consecință, anterior formulării întâmpinării din prezenta cauza, pârâtul nu a invocat vreodată rezilierea contractelor de concesiune din culpa exclusivă a recurenților și nici nu a apreciat că nu ar putea participa la perfectarea contractelor de concesiune pentru anii următori din perspectiva modului în care și-au executat obligațiile asumate anterior, dând prevalență clauzei art.4 din contractele anterior perfectate între părți, motivul pentru care a refuzat perfectarea noilor contracte fiind tocmai dispozițiile cuprinse în actul administrativ contestat în prezenta cauză.

Astfel, întregul raționament al instanței de fond a pornit de la o premisă total eronată, inexistentă în speță, în condițiile în care, interpretând și aplicând greșit atât dispozițiile legale incidente, cât și prevederile contractuale și efectele acestora, a reținut o culpă a recurenților reclamanți în executarea contractelor anterioare și, pe cale de consecință, o pretinsă lipsă a vătămării acestora prin adoptarea actului administrativ contestat. Cu atât mai mult cu cât, instanța de contencios administrativ a fost investită exclusiv cu analizarea legalității / nelegalității actului administrativ contestat, iar calitatea de persoană vătămată ar fi trebuit raportată exclusiv la emiterea acestui act administrativ, fără posibilitatea

instanței de a analiza modalitatea de executare și de încetare a unor contracte anterioare, modalitate interpretată oricum eronat, după cum anterior au arătat.

În acest context, câtă vreme recurenții reclamanți se legitimează în calitate de crescători de animale înregistrați pe raza unității administrativ teritoriale a comunei Ciobanu, iar prin hotărârea contestată s-a adoptat regulamentul privind închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, luând în considerare și că, prin modalitatea de adoptare a acestui act administrativ, au fost privați de posibilitatea de a participa și de a depune cerere privind închirierea unui astfel de contract, urmează a se observa că, în pofida celor reținute în cuprinsul hotărârii atacate, ar justificat vătămarea ce le-a fost cauzată prin adoptarea nelegală a unui act administrativ ce îi privește în mod direct, supoziția instanței că, în raport de clauzele contractelor anterioare, nu ar avea posibilitatea de a beneficia de aceste contracte pentru perioada 2021 - 2022 fiind nu numai eronată, dar și irelevantă în contextul în care HCL prevede încheierea contractelor de concesiune pentru o perioadă de 10 ani.

Totodată, împrejurarea că, pe parcursul soluționării prezentei cauze ar fi fost perfectat noi contracte de închiriere privind suprafețele de pășune aflate în domeniul privat al comunei Ciobanu (ce atestă, contrar celor susținute de judecătorul fondului, tocmai că pârâtul nu a înțeles vreodată a se prevala de clauza art. 4 din contractele anterioare, nereținând vreo culpă în sarcina noastră și neprocedând la rezilierea contractelor) nu prezintă nicio relevanță din perspectiva analizării vătămării ce le-a fost cauzate prin actul administrativ contestat.

Astfel, urmează a se reține că, în mod principal și, deci, obligatoriu, analizarea legalității/nelegalității unui act administrativ este condiționată de verificarea modalității în care autoritatea publică emitentă a respectat sau nu dispozițiile legale anume prevăzute de lege pentru nașterea / încheierea / emiterea sa valabilă, fără a prezenta vreo relevanță dacă în temeiul aceluiași act administrativ (contestat prin ipoteză) persoanele vătămăte au încheiat un contract cu autoritatea publică locală.

Este real că, în cursul lunii mai 2022, între părțile litigante au fost perfectate contractele cadru de închiriere nr.1/04.05.2022 (cu reclamanta (...)), nr. 10/09.05.2022 (cu reclamantul (...)) și nr.11/09.05.2022 (cu reclamantul (...)) având ca obiect închirierea unei anumite suprafețe de pășune (pajiști) situată în domeniul privat al unității administrativ teritoriale comuna Ciobanu, numai că perfectarea unor asemenea contracte nu înseamnă că recurenții reclamanți nu mai dețin calitatea de persoană vătămată în drepturile și interesele lor legitime prin adoptarea, în condiții nelegale, a HCL nr. 22/22.04.2021.

Cu alte cuvinte, analizarea legalității/nelegalității unui act administrativ nu este condiționată de perfectarea unor contracte în temeiul acelui act administrativ, în contextul în care perfectarea contractului reprezintă un efect/o modalitate de aducere la îndeplinire a prevederilor actului administrative, efecte care, însă, sunt legate, în mod direct, de constatarea valabilității / legalității actului contestat.

Contrar celor reținute în cuprinsul hotărârii atacate, hotărârea Consiliului Local al Comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 a fost adoptată cu nesocotirea dispozițiilor legale prevăzute de lege pentru asigurarea publicității ordinii de zi și a dezbaterilor în cadrul ședinței consiliului local, dispoziții ce au fost interpretate eronat de judecătorul fondului.

În mod evident, raționamentul instanței de fond în analiza motivului de nelegalitate invocat a pornit de la premisa eronată referitoare la posibilitatea recurenților reclamanți de a participa la procedura de licitație pentru închirierea terenurilor, după cum anterior au arătat.

Astfel, urmează a se observa că instanța de fond nu a procedat la analiza concretă a motivului de nelegalitate invocat, în condițiile în care nu a analiza câtuși de puțin prevederile art.135 din OUG nr.57/2019, prevederi ilegale care instituie obligația autorității de a aduce la cunoștință locuitorilor comunei a proiectului ordinii de zi a ședinței consiliului local, prevederi ce au un caracter imperativ, iar nerespectarea lor atrage nelegalitatea actului administrativ adoptat în aceste condiții.

De altfel, rațiunea instituirii unei asemenea obligații a fost tocmai aceea de a asigura informarea comunității locale asupra chestiunilor ce urmează a fi supuse dezbaterilor în cadrul ședințelor, o eventuală neinformare fiind prezumată a fi vătămătoare pentru locuitorii comunei care nu au avut cunoștință asupra subiectelor ce urmau a fi puse în discuție.

Pe cale de consecință, contrar celor reținute de instanță, vătămarea recurenților reclamânți este evidentă, în condițiile în care, în lipsa publicării proiectului ordinii de zi, i-ar fi pus în imposibilitate de a cunoaște chestiunile supuse dezbaterii și nu ar fi putut participa sau expune un punct de vedere într-o chestiune în ceea ce îi privește, informarea locuitorilor fiind o obligație imperativă.

Pentru acuratețe, deși instanța de fond nu a reținut, dar nici nu a analizat susținerea pârâtului privitoare la incidența, în cauză, a prevederilor art.135 al.8 din OUG nr.57/2019, subliniază că această susținere este eronată, în contextul în care, potrivit acestui articol, "Suplimentarea ordinii de zi se aprobă numai pentru probleme urgente cu majoritate simplă", iar chestiunea privitoare la aprobarea unui regulament privind atribuirea contractelor de închiriere pentru pășuni, pentru o perioadă îndelungată, respectiv 10 ani reprezintă o problemă importantă pentru comunitatea locală, formată, în preponderență de crescători de animale.

În atare condiții, nu s-ar putea susține că necesitatea adoptării unui regulament privitor la încheierea contractelor de închiriere ar fi intervenit de la data publicării ordinii de zi a ședinței și până la data ținerii ședinței, aceasta fiind o chestiune cunoscută de către autoritatea publică locală încă de la începutul anului.

Sintagma "probleme urgente" din cuprinsul dispoziției legale se referă la acele chestiuni apărute, în mod neprevăzut, între momentul publicării proiectului ordinii de zi și data ținerii ședinței și care nu suferă amânare, iar nu aspecte vitale pentru comunitatea locală.

Revenea autorității publice locale să facă dovada caracterului urgent al acestei măsuri, motivul pentru care aceasta a fost trecută pe lista suplimentară de ședință, iar nu pe ordinea de zi publicată pentru organizarea ședinței, aceasta cu atât mai mult cu cât reglementarea în această materie ar fi trebuit realizată până la data de 01.03.2021, cunoscându-se, astfel, încă de la publicarea ordinii de zi inițiale, asupra necesității adoptării unui asemenea regulament.

Nici chestiunea privitoare la existența pandemiei nu poate fi primită, în contextul în care au fost prevăzute modalități alternative pentru organizarea ședințelor consiliului local, modalități care ar fi putut fi utilizate pentru ipotezele în care din cauza incidenței infecțiilor la mii de locuitori organizarea unei întrevederi în condiții de prezență fizică ar fi fost dificilă.

În plus, susținerile privitoare la existența situației pandemice au fost invocate pentru întâia oară în fața instanței de judecată, iar nu cu ocazia punerii în discuție a suplimentării ordinii de zi.

Împrejurarea că, la ședința consiliului local, ar fi participat mai mulți crescători de animale care ar fi solicitat imperios luarea unei decizii nu reprezintă o chestiune care să justifice înscrierea acestui proiect pe ordinea de zi suplimentară, în contextul în care autoritatea publică locală are obligația de a asigura condițiile optime pentru participarea tuturor crescătorilor de animale ce sunt înregistrați pe raza unității administrativ teritoriale, iar nu doar pentru acele persoane care au fost prezente, aceasta cu atât mai mult cu cât termenul limită pentru depunerea cererilor de perfectare a contractelor de închiriere a fost stabilită ca fiind chiar data adoptării hotărârii.

Din această perspectivă, se impune a se observa, o dată în plus, faptul că le-a fost cauzată o vătămare directă prin nepublicarea proiectului de hotărâre, în condițiile în care, în calitate de crescători de animale (similar celor ce se pretinde că ar fi fost prezenți și ar fi solicitat adoptarea deciziei în discuție) ar fi putut participa la dezbateri și ar fi putut exprima un punct de vedere și, ulterior, a formula cerere privind atribuirea contractelor de închiriere pentru pășune.

Împrejurarea că, până la data ședinței consiliului local din data de 22.04.2021, mai mulți crescători de animale au formulat cereri pentru închirierea terenurilor este irelevantă din perspectiva modului în care autoritatea publică locală a dezbătut o chestiune vitală pentru comunitate, respectiv cea privind adoptarea regulamentului aferent atribuirii pășunilor, căci, în mod logic, cererile ar fi trebuit formulate numai ulterior momentului la care a fost adoptat cadrul normativ în acest sens.

Cel mult, cererile anterioare formulate ar fi trebuit calificate ca fiind cereri pe noul regulament, iar noul regulament aprobat ar fi trebuit să conțină, prin sine însuși, un calendar privitor la formularea și înregistrarea cererilor, a documentelor necesar a fi depuse pentru a participa la procedura de licitație, regulament care să fie aplicat pentru toți crescătorii de animale.

În mod evident, prin adoptarea actului administrativ contestat, autoritatea publică locală a nesocotit: principiul transparenței ce ar trebui să guverneze procedura de aprobare a regulamentului și de desfășurare a procedurii de licitație pentru valorificarea bunurilor aflate în domeniul privat; principiul nediscriminării și al asigurării unor șanse egale tuturor crescătorilor de animale de a se înscrie și de a participa la procedura de licitație publică; principiul publicității privind organizarea, la nivelul comunității locale, a procedurii de licitație privind atribuirea unor contracte de închiriere privind atribuirea pășunilor pe perioade considerabile de timp, aspecte omise a fi analizate de judecătorul fondului.

Motivul de nelegalitate invocat referitor la nerespectarea prevederilor art. 9 al. 3 și 4 din OUG nr.34/2013 a fost analizat de instanța de fond tot din perspectiva unei pretense neaplicabilități a actului administrativ în ceea ce îi privește, analiză eronată după cum anterior au arătat.

În realitate, textul arătat are un caracter obligatoriu / imperativ pentru autoritatea publică focală căreia îi revine competența / obligația de a respecta dispozițiile legale privitoare la modalitatea de adoptare a actului administrativ în temeiul căruia este realizată procedura de concesionare / închiriere, singura derogare permisă de lege vizează doar anul 2013, caz în care procedura de concesionare / închiriere trebuie demarată în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a ordonanței arătate.

Or, în speță, cu nesocotirea dispozițiilor legale mai sus menționate, Hotărârea Consiliului Local al Comunei Ciobanu nr.22/22.04.2021 a fost aprobată ulterior datei de 1 martie 2021, eludându-se, astfel, dispoziții cu caracter imperativ și, deci, obligatorii, aspect omis a fi avut în vedere de judecătorul fondului, ce a făcut referire la chestiuni fără relevanță în privința motivului de nelegalitate astfel invocat.

Mai mult decât atât, actul administrativ arătat a fost adoptat ulterior formulării de către crescătorii de animale de cereri privind perfectarea contractelor de închiriere cu privire la terenurile pășuni în conformitate cu prevederile actelor administrative cu caracter local anterioare.

Consideră că, în mod greșit, printr-o interpretare eronată a dispozițiilor legale incidente, instanța de fond a reținut că motivul de nelegalitate privind adoptare actului administrativ cu nesocotirea dispozițiilor art. 198 din OUG nr. 57/2019 nu ar fi întemeiat, acesta neputând atrage "nulitatea" hotărârii.

Trecând peste faptul că judecătorul fondului a omis a analiza dispozițiile legale: art.333 al.1 și al.2, art. 335 al.1- al.4 din OUG nr. 57/2019, art. 9 al.2 din OUG nr.34/2013, art.6 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente, aprobate prin HG nr.1064/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2013, urmează a se observa că, în materia organizării, administrării și exploatării pajiștilor permanente, autoritățile publice locale care dețin în domeniul privat pajiști permanente au obligația de a dispune, până la data de 1 martie a fiecărui an, cu privire la inițierea procedurii de concesionare/inchiriere, astfel încât să asigure tuturor persoanelor interesate posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul actului administrativ privind organizarea acestei proceduri, de documentația necesară pentru depunerea cererii privind perfectarea contractului de închiriere, termenul limită pentru depunerea cererii individuale a crescătorilor de animale, data până la care pot fi formulate eventualele contestații asupra unei asemenea proceduri.

Deși anexa nr.2 a HCL nr.22/22.04.2021 stipulează că închirierea prin atribuire directă se face în baza unui contract de închiriere aprobat de Consiliul local, în baza cererilor proprietarilor de animale, însoțite de adeverințe eliberate de medicul - veterinar, concesionar al activității sanitar - veterinar pe raza Comunei Ciobanu - care conduce Registrul Național al Exploataților, adeverința de la Registrul Agricol prin care se atestă înscrierea animalelor în Registrul agricol, certificatul fiscal și copie de pe BI / CI, urmează a se observa că aceste cerințe nu erau prevăzute în actele administrative anterioare prin care se organizau procedurile de concesionare/inchiriere, căci potrivit acestor acte administrative era necesară doar depunerea unei cereri individuale însoțite de dovada deținerii efectivului de animale.

Cu toate acestea, potrivit hotărârii Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021, cererea privind perfectarea contractului de închiriere se depunea cel mai târziu până la data de 22.04.2021 (data adoptării actului administrativ), însoțită fiind de certificatul fiscal eliberat de compartimentul de specialitate, deși acest document nu fusese solicitat prin actele administrative anterioare.

Este evident faptul că, prin stabilirea termenului limită pentru depunerea cererilor de închiriere ca fiind chiar data la care a fost adoptat noul regulament care a impus noi reguli restrictive privind

participarea/documentația necesară pentru susținerea cererii privind perfectarea unui contract de închiriere cu privire la pășuni, au fost nesocotite dispozițiile legale privitoare la asigurarea publicității hotărârii consiliului local, respectiv a datei la care un astfel de act administrativ intră în vigoare, aspect omis a fi analizat de instanța de fond.

Mai exact, deși hotărârea Consiliului Local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 a intrat în vigoare și a devenit obligatorie la data aducerii sale la cunoștința publică, respectiv într-un interval de timp de 5 zile de la data comunicării oficiale a acesteia către prefect, în conformitate cu prevederile art. 198 din OUG nr.57/2019, în realitate, în cazul concret analizat, aceasta (s.n. hotărârea) și-a produs efectele chiar la data adoptării sale, căci ultima zi pentru depunerea cererii privind perfectarea contractului de închiriere însoțită de documentația prevăzută de acest act normativ a fost chiar data adoptării hotărârii.

Într-o atare situație, este evident faptul că persoanele interesate în perfectarea contractului de închiriere pentru pășune se aflau într-o situație de imposibilitate obiectivă de completare a documentației prevăzute de noul regulament, de vreme ce termenul limită expirase chiar la data adoptării actului administrativ cu caracter normativ, aspect ce nu a fost avut în vedere de judecătorul fondului.

Altfel spus, în condițiile în care proiectul de hotărâre nu a fost adus la cunoștința locuitorilor comunei, prin hotărârea adoptată, s-a stabilit termenul limită de depunere a cererilor, care trebuiau să fie însoțite de înregistrări suplimentare celor prevăzute în regulamentul anterior, termen limită ce a fost stabilit la chiar data adoptării sale, mai înainte de publicarea ei, este evident că persoanele interesate nu au avut posibilitatea de a participa la procedura reglementată de acest act normativ, astfel ca acestora li s-a produs o vătămare evidentă.

Aspectele menționate în cuprinsul procedurii referitoare la faptul că, prin adoptarea hotărârii în condițiile arătate, nu le-ar fi fost cauzată o vătămare, întrucât pârâtul i-ar fi notificat la data de 27.05.2021 pentru a depune cererea privind perfectarea contractului de închiriere, este eronată, nu numai pentru că dispozițiile legale sunt imperative în privința modalității de adoptare a oricărei hotărâri, din perspectiva termenelor și asigurării publicității acesteia, dar și pentru faptul că, prin notificarea la aproximativ o lună după adoptarea actului administrativ, vătămarea produsă nu poate fi acoperită în condițiile în care, la data respectivă, fuseseră deja perfectate contracte de închiriere cu alți crescători de animale, pentru o perioadă de 10 ani, contracte ce au vizat întreaga suprafață adecvată creșterii animalelor de talie mare disponibilă a fi închiriată, terenurile rămase neîndeplinind aceste criterii.

Pe cale de consecință, refuzul recurenților de a perfecta contracte de închiriere ulterior notificărilor primite s-a datorat tocmai împrejurării că toate terenurile adecvate fuseseră deja închiriate urmare adoptării actului administrativ în condiții de nelegalitate.

Astfel, în speță, în mod evident, a fost nesocotit termenul de 20 de zile calendaristice anterioare datei limită pentru depunerea ofertelor, termen reglementat de art. 335 al. 4 din OUG nr. 57/2019, care deși se referă la procedura de licitație, este aplicabil și în cazul procedurii de atribuire directă, nefiind reglementat vreun alt termen derogatoriu aplicabil cu prioritate, aspect ce, în opinia judecătorului fondului, nu ar prezenta relevanță din perspectiva nelegalității actului contestat.

Pe de altă parte, urmează a se observa că motivul de nelegalitate referitor la faptul că, în cuprinsul administrativ contestat, nu a fost reglementată modalitatea și condițiile în care persoanele nemulțumite de modul în care contractele de închiriere a pășunilor au fost atribuite către terții beneficiari au posibilitatea de formula contestație, nu a fost analizat în concret de judecătorul fondului.

În acest sens, este de subliniat că nici în cuprinsul regulamentului ce constituie anexa nr.2 la HCL nr.22/22.04.2021, nici în cuprinsul actului administrativ propriu zis nu a fost menționată data pentru depunerea eventualelor contestații cu privire la modalitatea de desfășurare a procedurii de atribuire directă a contractelor de închiriere pentru exploatarea pășunilor, termenul în care acestea pot fi formulate, deși prin același act normativ a fost stabilită și componența nominală a Comisiei de soluționare a contestațiilor.

Prin urmare, ceea ce au invocat este faptul că, deși în cuprinsul hotărârii a fost menționată comisia de soluționare a contestațiilor, nu a fost prevăzută și modalitatea concretă de formulare a unei asemenea contestații în fața comisiei de soluționare.

Art.10 din HCL nr.22/22.04.2021 nu reglementează modalitatea de soluționare a contestațiilor în fața comisiei, ci modalitatea în care s-ar soluționa eventualele litigii apărute în legătură cu atribuirea, încheierea și executarea contractelor de închiriere, deci o chestiune distinctă decât cea invocată.

În privința motivului de nelegalitate privitor la situația de incompatibilitate a unuia dintre membrii comisiei, urmează a se observa că judecătorul fondului nu a procedat la analizarea acestuia în concret, ci s-a raportat exclusiv la pretinsa lipsa a vătămării recurenților reclamanți din perspectiva unei pretense imposibilități de a participa la procedura de încheiere a contractelor de închiriere, aspect vădit nelegal după cum anterior au arătat.

În situația în care s-ar fi analizat acest motiv de nelegalitate, s-ar fi putut constata că viceprimarul Simion Ion face parte atât din Comisia pentru închirierea pajiștilor, cât și din cadrul Comisiei de soluționare a contestațiilor, împrejurare care, în opinia recurenților, atestă, fără doar și poate, existența unei stări de incompatibilitate, fiind de notorietate faptul că o persoană nu poate face parte, în același timp, din comisia "de fond" și din comisia care soluționează modul în care comisia anterioară a dezlegat raporturile juridice.

Apreciază că, deși instanța de fond a reținut că actul administrativ contestat este nelegal, în contextul în care, în cuprinsul său (nici în cuprinsul hotărârii propriu - zise, nici în cuprinsul anexei aferente acesteia), nu au fost arătate criteriile de departajare în cazul în care mai mulți crescători de animale au formulat cereri privind perfectarea contractelor de închiriere privind pășunile, nu dispune anularea hotărârii pe același motiv total eronat vizând pretinsa lipsă a calității recurenților de posibili beneficiari ai hotărârii atacate.

Consideră că, în mod eronat, judecătorul fondului a reținut că motivul de nelegalitate vizând adoptarea actului administrativ atacat cu nesocotirea OUG nr.34/2013 și a Normelor Metodologice de punere în aplicare a OUG nr.34/2013 nu ar putea fi găsit întemeiat tot prin raportare la pretinsa lipsă a calității recurenților de posibili beneficiari ai hotărârii atacate.

Potrivit art.2 lit.c) din OUG nr.34/2013, "în sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...) c) unitate vită mare (UVM) - unitate de măsură standard stabilită pe baza necesarului de hrană al fiecărei specii de animale, care permite conversia diferitelor categorii de animale; (...)".

Potrivit art.9 al.6 din OUG nr.34/2013, "Pentru contractele încheiate potrivit alin. (1) și (2) se va asigura o încărcătură optimă de animale pe hectar, dar nu mai mică de 0,3 UVM/ha. Metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență".

Potrivit art.5.4.4. din Normele Metodologice de punere în aplicare a OUG nr. 34/2013, "Stabilirea capacității de pășunat se va face prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități vită mare (UVM). Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM, din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi. Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.1 întocmit conform legislației în vigoare".

Potrivit art.8 din Ordinul nr.544/2013, "(1) Capacitatea de pășunat se estimează pe baza producției medii de masă verde obținută în anii anteriori, ținând cont de fertilitatea solului, condițiile meteorologice și compoziția floristică a covorului vegetal. (2) Numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii. (3) Utilizatorul înregistrează în registrul exploatației suprafața totală de pajiști permanente și numărul mediu anual de unități de vită mare menținut în exploatație, pentru a calcula densitatea pe unitatea de suprafață a animalelor".

Potrivit art.10 din Ordinul nr. 544/2013, "(1) Încărcătura optimă de animale (L.A.) sau capacitatea de pășunat se definește prin numărul de animale care pot fi hrănite pe întreg sezonul de pășunat de pe 1 ha de pajiște, la care se cunoaște producția de furaje disponibilă, și se stabilește conform formulei: $\hat{L.A.} = P.d. + (C.i. \times Z.p.)$, în care: $\hat{L.A.}$ - încărcătura cu animale/ha de pajiște, exprimată în UVM/ha; Rd. - producția disponibilă de masă verde - kg/ha; Z.p.- număr de zile de pășunat într-un sezon; C.i. - consum zilnic de iarbă - kg/UVM. (necesarul zilnic pentru 1 UVM este de 65 kg de masă verde sau ~ 13 kg ((65:5) substanță uscată (SU)) (2)

Conversia animalelor în UVM se face conform coeficienților prevăzuți în tabelul din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. (3) Durata de pășunat este de minimum 180 de zile în zona de câmpie și de minimum 90 de zile în etajul subalpin și alpin".

Într-o interpretare coroborată a dispozițiilor legale mai sus menționate, urmează a se observa că prin capacitatea de pășunat se stabilește prin împărțirea producției totale de masă verde cu rația necesară unei unități de vită mare, nefiind reglementată, în vreun fel, posibilitatea de a se exclude genul unei anumite specii, textele de lege arătate utilizând, în mod repetat, terminologia de animale, iar nu animale de gen femele.

Într-un atare context, socotim că actul administrativ contestat este nelegal, căci, cu nesocotirea dispozițiilor legale arătate, autoritatea publică locală a aprobat eliminarea efectivelor de bovine - masculi.

Solicită admiterea recursului, casarea în tot a hotărârii atacate, în sensul admiterii acțiunii și anulării hotărârii Consiliului local al comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă, către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contract prestări servicii încheiat cu SC A & C Topo Proiect SRL.

Prin **întâmpinare** intimatul pârât CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU, solicită respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a sentinței instanței de fond. În ceea ce privește reținerea potrivit cu care sentința recurată este nelegală, deoarece conține dispoziții contradictorii, urmeze a se avea în vedere caracterul nefondat al acestor susțineri motivat de următoarele aspecte:

În mod judicios a analizat prima instanță dacă în speță sunt îndeplinite condițiile reglementate de disp. art. I din legea nr. 554/2004 și a constatat că recurenții sunt « beneficiarii unui drept subiectiv » și dețin un interes legitim în soluționarea cauzei. Însă, în raport de faptul că aceștia nu au fost vătămați prin adoptarea actului administrativ în discuție, ca și condiție de fond a admisibilității unei acțiuni în contencios administrativ, instanța în mod corect, analizând cauza pe fond și reținând faptul că în speță devine incidența interdicția încheierii unui nou contract de concesiune în anul 2021 ca urmare a conduitei reclamantilor care nu au achitat redevența aferentă contractelor de concesiune a reținut faptul că: « în condițiile în care reclamantii oricum nu aveau dreptul de a încheia un contract de concesiune în anul 2021, nu se poate aprecia ca interesele acestora au fost vătămăte prin adoptarea unei hotărâri ce nu le era aplicabilă reclamantilor »

Or, în raport de aceste considerente corecte ale instanței de fond, se poate lesne observa că nu sune în prezența unei motivări contradictorii, astfel că în speță nu subzistă motivul de casare prevăzut de disp. art. 488 pct. 6, situație în raport de care se impune respingerea recursului sub acest aspect.

În ceea ce privește critica sentinței instanței de fond în raport de motivul de casare prevăzut de disp. art. 488 pct. 8 Cod pr. civilă, referitoare la aprecierea că hotărârea este eronată motivat de împrejurarea că instanța de fond și-a fundamentat opinia în raport de faptul că recurenții nu au mai avut calitatea de beneficiari ai contractelor de concesiune ca urmare a neplății redevențelor datorate la termenele stipulate contractual, urmează a se avea în vedere următoarele aspecte:

Sub un prim aspect, recurenții înțeleg să invoce pentru primata dată în fața instanței de recurs motive de nelegalitate ale actului administrativ contestat.

În acest context urmeze a se observa faptul că recurenții invocă pentru prima oară în calea de atac a recursului faptul că: « sancțiunea convențională privind excluderea acelui contractant care, în mod culpabil, nu își îndeplinește obligația privind plata redevenței până la data de 31.12.2020 nu reprezintă o sancțiune de sine stătătoare, ci reprezintă un efect/consecință pe care părțile însăși, la momentul perfectării convenției au legat-o de aplicarea/intervenirea sancțiunii rezilierii »

Susținând această ipoteză, recurenții apreciază, în esență faptul că instanța de fond nu se putea pronunța în sensul constatării inexistenței unei vătămări a recurenților în interesele lor, în lipsa rezilierii contractelor de concesiune pentru nerespectarea de către aceștia a obligațiilor de plată a redevențelor și a altor sarcini stabilite în temeiul contractelor de concesiune anterioare, apreciind faptul că « instanța de contencios administrativ nu era îndreptățită a analiza (...) vreo culpă ce ne-ar putea fi imputată în privința executării contractelor de concesiune perfectate la nivelul anului 2020, după cum nu putea proceda nici la aplicarea în mod nelegal a sancțiunii conținute de dispoziția art. 4 din Contractele de concesiune, de vreme ce, astfel cum am precizat, nu ne aflăm în ipoteza unei rezilieri ale contractelor de concesiune »

Or, în speță intimatul pârât, pe calea întâmpinării a invocat faptul că, urmare a nerespectării la termen a obligațiilor de plată aferente contractelor de concesiune perfectate anterior, recurenții nu mai pot beneficia de perfectarea unor noi contracte de concesiune și, pe cale de consecință, interesele acestora nu sunt afectate de adoptarea actului administrativ contestat.

Recurenții primind aceste apărări nu au înțeles să invoce faptul că sancțiunea interdicției de a mai participa la alte proceduri este indisolubil legată de sancțiunea rezilierii contractelor de concesiune, limitându-și apărările doar la criticile de ordin formal ale HCL nr. 22/2021.

În speță, se poate constata faptul că recurenții nu au înțeles a invoca aceste apărări în fața instanței de fond, context în care acestea nu pot fi formulate direct în fața instanței de recurs.

Chiar și în situația în care se va aprecia faptul că recurenții pot invoca aceste apărări pe calea recursului, în speță urmează a se avea în vedere faptul că, contrar criticilor recurenților, interdicția participării la noi proceduri de concesiune ca urmare a nerespectării obligațiilor de plată, este o sancțiune independentă de modalitatea încetării contractului, respectiv de rezilierea acestuia.

Sub un prim aspect sancțiunea rezilierii unui act juridic pentru neexecutarea culpabilă a unor obligații asumate de către cocontractant este strict la aprecierea creditorului obligației neexecutate, acesta având oricând posibilitatea solicitării executării în natura a obligației neexecutate în mod culpabil.

În acest context, urmează a se observa că posibilitatea participării la noi proceduri de concesiune este condiționată exclusiv de plata la termen a redevențelor, iar nu de desființarea contractelor de concesiune prin rezoluțiune.

Din acesta perspectivă, aspectele invocate de către recurenți referitoare la modalitatea de încetare a contractelor de concesiune, nu au nicio relevanță în soluționarea cererii prin care a fost contestat actul administrativ care stabilea procedura de participare și concesiune a suprafețelor de pășuni.

Pe de altă parte, contrar argumentelor reclamanților, intimatul nu a înțeles să invoce rezilierea contractelor de concesiune, neavând interes în pronunțarea unor hotărâri judecătorești în acest sens, câtă vreme acestea au încetat prin atingerea termenului, astfel că alegațiile acestora potrivit cu care: « în măsură în care nu recurge la rezilierea contractului, ci se permite executarea în continuare a contractului, acesta nu mai poate invoca, ulterior încetării contractului prin atingerea la termen, vreo cauză de reziliere a contractului »

Deopotrivă criticile referitoare la faptul că instanța de fond ar fi constatat neîndeplinirea în speță a condiției vătămării recurenților prin adoptarea HCL nr.22/2001, raportat la perfectarea în cursul lunii mai 2022 a unor contracte cadrul de închiriere (nr. 1/04.05.2022 cu (...), nr.10/09.05.2022 cu (...) și nr. 11/09.05.2022) sunt străine de considerentele hotărârii criticate, câtă vreme instanța de fond nu a analizat în soluția pronunțată prin care a constatat faptul că recurenții nu au fost vătămăți în interesele lor aceste noi contracte, ci a reținut în mod temeinic faptul că: » această conduită a reclamanților (neachitarea la termen a redevenței datorate subl. ns) nu le mai permitea încheierea unor noi contracte de concesiune în anul 2021 fiind înlăturată această calitate de potențiali beneficiari ai unor contracte de concesiune în perioada 2021-2022 ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale privind redevența »

Mai mult, de observat este faptul în cuprinsul hotărârii atacate se menționează la art. 3 aprobarea criteriilor pentru perfectarea contractelor de concesiune, un criteriu esențial fiind acela ca solicitanții să nu înregistreze debite la bugetul local.

4. În ceea ce privește criticile relative la modalitatea de soluționare a fondului cauzei, din perspectiva nelegalității actului administrativ și a criticilor de ordin formal cu privire la pretinsa nelegalitate a acesteia.

a. În ceea ce privește critica relativă la faptul că proiectul hotărârii nu a fost adus la cunoștința publicului, apreciindu-se în acest sens faptul că au fost încălcate prevederile art. 135 alin.4 din codul administrativ, înțelege să arate faptul că proiectul vizând închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din Comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contractului de prestări servicii încheiat cu SC (...) SRL a fost menționat pe ordinea de zi suplimentară a ședinței Consiliului Local al Comunei Ciobanu, convocată pentru data de 22.04.2021.

În ceea ce privește această critică urmează a se observa că susținerile recurenților reprezintă o interpretare proprie a dispozițiilor legale învederate, în contextul în care redactarea art.135 alin.4 din

codul administrativ se refera la publicitatea ordinii de zi a ședinței Consiliului Local, iar nu la publicitatea proiectelor de hotărâri, proiecte care pot fi inițiate, potrivit dispozițiilor art.136 alin.1 din codul administrativ de primar, de consilierii locali sau de cetățeni și care nu sunt supuse publicității la care se refera dispozițiile art. 135 alin.4 din codul administrativ.

În acest context arată că proiectul ordinii de zi a ședinței din data de 22.04.2021 a fost dat publicității astfel cum impun dispozițiile art.135 alin.4 din codul administrativ, iar ordinea de zi a ședinței a fost validată prin aprobarea acesteia de către toți cei 13 consilieri care fac parte din Consiliul Local al Comunei Ciobanu.

Pe de altă parte, dispozițiile art.135 alin.8 din codul administrativ permit suplimentarea ordinii de zi a ședinței, în situația apariției unor probleme urgente, caz în care legiuitorul codului administrativ nu a mai impus condiții suplimentare de publicitate în ceea ce privește inserarea unor probleme suplimentare pe ordinea de zi a ședinței, impunând însă ca aprobarea ordinii de zi suplimentare să se realizeze prin votul majorității simple a consilierilor locali.

În speță, din procesul verbal al ședinței Consiliului Local din data de 22.04.2021 rezultă că ordinea de zi suplimentară a ședinței vizând închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din Comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contractului de prestări servicii încheiat cu SC (...) SRL a fost supusă aprobării consilierilor locali, suplimentarea ordinii de zi fiind aprobată prin votul unui număr de 11 consilieri din numărul total de 13 consilieri, context în care, contrar opiniei reclamantilor s-au respectat toate procedurile privind adoptarea ordinii de zi suplimentare.

Urgența suplimentării ordinii de zi a fost generată de solicitările formulate de crescătorii de animale pentru perfectarea contractelor de acordare a dreptului de folosință al acestora pentru pășunile de la nivelul localității, în fapt, astfel cum rezultă și din procesul verbal al ședinței, aceștia participând la ședința Consiliului Local solicitând imperios luarea unei decizii în acest sens, inclusiv recurenții fiind prezenți.

Mai mult, contrar criticilor recurenților, aceștia au fost notificați cu mențiunea de a se prezenta în scopul încheierii unor noi contracte de închiriere însă aceștia au refuzat, aspect reținut și de instanța de fond.

b. În ceea ce privește critica relativă la faptul că HCL nr. 22/2021 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.9 alin.3 din OUG nr. 34/2013 în sensul că procedura de concesionare/închiriere a pășunilor nu s-a realizat până la data de 1 martie, a arătat faptul că în anul 2020 urmare a situației generate de epidemia cu virusul SARS COV 19, care a determinat instituirea stării de urgență la nivelul întregii țări, procedura de concesionare/închiriere aferentă anului 2020 a fost devansată, context în care contractele de concesiune pentru folosința terenurilor cu destinația de pășune pentru anul 2020 au fost perfectate, după ridicarea restricțiilor, respectiv la data de 25.05.2020, cu valabilitate de 1 an, aspect cunoscut în fapt și de către recurenți care au refuzat eliberarea terenurilor pe care le-au deținut în folosință, dar pentru care nu și-au îndeplinit corelativ obligațiile de plată, ceea ce în mod evident a determinat și devansarea procedurii aferente anului în curs.

Tot sub acest aspect înțelege să arate că la nivelul unității administrativ teritoriale s-au efectuat lucrări de întocmire a documentației topo cadastrale, lucrări realizate de SC (...) SRL, în vederea trecerii din domeniul public în domeniul privat a terenurilor care au destinația de pășune și actualizarea inventarului bunurilor ce alcătuiesc domeniul privat al UAT Ciobanu cu terenuri reprezentând pășune ce urma să fi dată în folosință crescătorilor de animale.

Urmare a finalizării lucrărilor cadastrale, în ședința Consiliului Local al Comunei Ciobanu din data de 31.03.2021 s-a aprobat trecerea unui bun din domeniul public în domeniul privat al unității administrativ teritoriale în sensul completării inventarului bunurilor care alcătuiesc domeniul privat al unității administrativ teritoriale în sensul suplimentării suprafeței de teren cu destinația de pășune față de cea dată în exploatare în anul 2020, în suprafață de 781.25 ha, astfel cum rezulta din HCL nr.22/26.03.2020, la suprafață de 1033,3864 ha

Data fiind situația de fapt expusă, rezultă cu prisosință ca motive obiective au generat devansarea procedurilor de concesionare a suprafețelor de teren către crescătorii de animale din localitate.

Pe de alta parte, de observat este și faptul că dispozițiile legale invocate de către reclamânți, nu instituie sancțiuni în cazul depășirii termenului de 1 martie a fiecărui an cu privire la demararea procedurilor de inițiere a concesiunii terenurilor cu destinația de pășune, astfel încât nu poate fi primită critica de nelegalitate a Hotărârii nr. 22/22.04.2021 sub acest aspect, mai ales în contextul în care această procedură a fost demarată și finalizată până la data de 11 mai ce reprezintă dată de începere a perioadei de pășunat la bovine.

Contrar criticilor recurenților, arată faptul că toți ceilalți crescători de animale, cu excepția recurenților, au formulat cereri pentru concesiunea terenurilor cu destinație de pajiști, anterior adoptării HCL nr. 22/2021.

În acest sens, în mod corect a reținut instanța de fond faptul că: « reclamânții erau cei care aveau, în fapt, folosința acestor terenuri destinate pășunatului - deși nu dețineau un titlu în acest sens - aspect reținut în cuprinsul hotărârilor prin care s-a dispus evacuarea reclamânților de pe terenurile aparținând domeniului privat al localității ».

În ceea ce privește critica referitoare la faptul că HCL nr. 22/2021 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.198 din codul administrativ, în sensul că actul administrativ și-a produs efectele de la data adoptării acestuia, apreciere dedusă din faptul că în raport cu art.5 din Anexa nr.2 la HCL nr.22/2021 s-a stabilit faptul că termenul limită pentru depunerea cererilor de închiriere este data de 22.04.2021, urmează a se avea în vedere următoarele aspecte:

Sub un prim aspect, HCL nr. 22/2021 este un act administrativ cu caracter individual deoarece se adresează unei categorii restrânse de locuitori ai unității administrativ teritoriale, în speță crescătorilor de animale.

Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că distincția între actele administrative individuale și cele normative se realizează în funcție de întinderea efectelor juridice pe care le produc. Astfel, actele administrative normative conțin reglementări cu caracter general, impersonale, care produc efecte erga omnes, în timp ce actele individuale produc efecte, de regulă, față de o persoană, sau uneori față de mai multe persoane, nominalizate expres în conținutul acestor acte (Decizia nr.1718 din 26 februarie 2013 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect anulare act administrative).

Or, în speță, HCL nr.22/2021 se adresează unei categorii limitate de persoane - crescătorilor de animale, context în care acesta are natura juridică de act administrație, cu caracter individual.

În raport de aceste aprecieri, urmează a se avea în vedere faptul că în speță nu devin incidente dispozițiile art. 198 din codul administrativ ci, cele prevăzute de dispozițiile art.199 din codul administrativ, potrivit cu care "Hotărârile și dispozițiile cu caracter individual produc efecte juridice de la data comunicării către persoanele cărora li se adresează."

Pe de alta parte, dispozițiile art.199 alin.1 din codul administrative instituie un termen de cel mult 5 zile de aducere la cunoștința publicului a actelor administrative cu caracter individual, sens în care, contrar opiniei reclamânților, termenul de 5 zile nu este un termen de prorogare a producerii efectelor actului administrativ individual, acesta producând efecte îndată ce a fost adus la cunoștință celor interesați.

Or, în speță, urmează a se avea în vedere faptul că la ședința Consiliului Local au participat și crescătorii de animale, ca persoane în raport de care Hotărârea nr.22/2021 produce efecte, aceștia luând la cunoștință, prin participarea efectivă la ședința de adoptare, de conținutul actului administrativ în discuție.

Pe de alta parte, cererile crescătorilor de animale însoțite de documente cu privire la deținerea animalelor și dovada faptului că nu înregistrează debite față de unitatea administrativ teritorială, cu excepția cererilor reclamânților, au fost formulate înainte de adoptarea HCL nr.22/2021, cererile fiind formulate de crescătorii de animale în temeiul prevederilor OG nr.34/2013 care la art.9 alin.2 stabilesc ca pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor, membri ai colectivității locale

sau care au sediul social pe teritoriul localității respective, încheie contracte de închiriere prin atribuire directă, în condițiile prevederilor Legii nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare pentru suprafețele de pășiți disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatare, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani. Suprafețele de pășiți rămase nealocate se atribuie în condițiile prevederilor alin. (1) crescătorilor de animale persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor "

Rezultă așadar faptul ca obligația formulării cererilor de către crescătorii de animale este reglementată prin OG nr. 34/2013, context în care prin adoptarea HCL nr.22/2021 nu s-au încălcat drepturile acestora, care, astfel cum a precizat au formulat cererii pentru atribuirea suprafețelor de teren, înainte de adoptarea HCL nr. 22/2021.

d. In ceea ce privește criticile referitoare la faptul că în cuprinsul hotărârii nu a fost reglementată modalitatea și condițiile în care persoanele nemulțumite de modul în care contractele de închiriere a pășunilor au fost atribuite, solicită a se avea în vedere faptul că la art.10 din HCL nr.22/2021 se prevede: "soluționarea litigiilor apărute în legătură cu atribuirea, încheierea, executarea, modificarea și încetarea contractului de închiriere se realizează potrivit legislației privind contenciosul administrativ".

Or, în speță câtă vreme în cuprinsul actului administrative contestat s-a făcut referire la legea contenciosului administrative, rezultă cu evidența ca procedurile jurisdicționale și judiciare sunt cele reglementate de acest act normative, proceduri de care, în fapt au uzat și recurenții din prezenta cauză.

În raport de toate aceste argumente solicită respingerea recursului ca nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, precum și sentința recurată, în raport de motivele de casare invocate, Curtea constată că recursul declarat de reclamânți este fondat, pentru următoarele considerente:

Un prim motiv de casare invocat de recurenții-reclamânți este cel reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 6 C. proc. civ., dată fiind, în accepțiunea titularului căii de atac, pretinsa contradictorialitate a considerentelor hotărârii atacate ce vizează soluția de respingere ca nefondată a cererii de anulare a hotărârii Consiliului Local al comunei Limanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contractului de prestări servicii încheiat cu SC (...) S.R.L.

Susțin recurenții că instanța de fond nu a procedat la o analiză veritabilă a criticilor aduse actului administrativ contestat, reținând neîndeplinirea calității de beneficiari ai actului administrativ contestat, cu toate că în motivarea respingerii excepției lipsei de interes a reținut calitatea de persoană vătămată în emiterea actului administrativ.

Sub acest aspect, Curtea reține că obligația de motivare a unei hotărâri judecătorești, conform prevederilor art. 425 C. proc. civ., se referă la prezentarea argumentelor părților, stabilirea în considerentele hotărârii a situației de fapt expuse în detaliu, încadrarea în drept și expunerea unui raționament propriu pentru care s-a ajuns la adoptarea soluției date în cauză, elemente ce se regăsesc în cuprinsul hotărârii supuse recursului în prezenta cauză. Totodată, teza a II-a a pct. 6 al alin. (1) al art. 488 C. proc. civ., privită din perspectiva contrarietății între considerente (ipoteza evocată de recurentă), vizează situația în care dintr-o parte a hotărârii rezultă că acțiunea este întemeiată, iar din alta că este neîntemeiată, astfel încât motivarea este confuză și nu se poate ști ce anume a statuat, în fapt, instanța.

Or, în cauza de față nu poate fi reținută o contrarietate între considerente, câtă vreme toate acestea converg către ideea comună că lipsa interesului în formularea cererii de chemare în judecată derivă din lipsa cererilor de încheiere a contractelor de închiriere și a efectivelor de animale, iar lipsa vătămării unui interes legitim prin actul administrativ contestat a fost justificată prin lipsa calității de potențiali beneficiari ai unor viitoare contracte de concesiune ca efect al nerespectării clauzelor contractuale privind redevența din contractele de concesiune încheiate în anul 2020.

Modul în care judecătorul fondului a apreciat că operează corelarea între diversele texte normative sau ipoteze de fapt și de drept incidente cauzei, nu reprezintă o motivare contradictorie, ci doar elemente ale raționamentului logico-juridic ce a stat la baza soluției pronunțate. Astfel, rațiunile pentru care a fost adoptată soluția dispusă prin sentința recurată sunt clare.

Faptul că recurenții nu împărtășesc opinia judecătorului fondului, nu poate reprezenta un argument în susținerea incidenței tezei a II-a a pct. 6 al alin. (1) al art. 488 C. proc. civ.

Cât privește criticile referitoare la greșita interpretare și aplicare a legii la stabilirea situației juridice în cauză, ele vor fi avute în vedere cu ocazia examinării motivului de casare reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ.

În ceea ce privește argumentele recurenților prin care aceștia contestă legalitatea sentinței atacate cu privire la soluția de respingere ca nefondată a cererii de anulare a hotărârii Consiliului Local al Comunei Ciobanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, Curtea apreciază, dintr-o primă perspectivă că, instanța de fond a făcut o aplicare greșită a prevederilor art. 9 alin. (2) și (3) din O.U.G. nr. 34/2013 din perspectiva lipsei vătămării unui interes legitim prin actul administrativ prin nejustificarea calității de potențiali beneficiari ai unor viitoare contracte de concesiune ca efect al nerespectării clauzelor contractuale privind redevența din contractele de concesiune încheiate în anul 2020.

Astfel, potrivit art. 9 alin. (2) și (3) din O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991:

„(2) Pentru punerea în valoare a pajiștilor aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor și pentru folosirea eficientă a acestora, unitățile administrativ-teritoriale, prin primari, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în RNE și/sau în SIIE, membri ai colectivității locale sau care au sediul social pe teritoriul localității respective, încheie contracte de închiriere prin atribuire directă, în condițiile prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, pentru suprafețele de pajiști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatare, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani. Suprafețele de pajiști rămase nealocate se atribuie în condițiile prevederilor alin. (1) crescătorilor de animale persoane fizice sau juridice având animalele înscrise în RNE și/sau în SIIE.

„(3) Consiliile locale ale comunelor, orașelor, respectiv ale municipiilor vor dispune cu privire la inițierea procedurii de concesiune/inchiriere până la data de 1 martie a fiecărui an, în baza hotărârii consiliului local al comunei, orașului, respectiv al municipiului.”

Hotărârea Consiliului Local al comunei Limanu nr. 22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat a fost adoptată în executarea prevederilor legale mai sus enunțate.

Prin acest act administrativ, la art. 6 alin. (1), a fost aprobat regulamentul de exploatare a pășunii comunale și a procedurii de închiriere prin atribuire directă a acestora către crescătorii de animale din comunitatea locală, aplicabile până la adoptarea hotărârii privind amenajamentul pastoral la nivelul Comunei Ciobanu, în cuprinsul căruia s-a stabilit termenul limită de depunere a cererilor de încheiere a unui contract de închiriere, respectiv data adoptării actului 22.04.2021, termen stabilit tocmai ca urmare a solicitărilor din partea crescătorilor de animale.

Criticile recurenților referitoare la aplicarea greșită a prevederilor menționate sunt, așadar, fondate.

Astfel, se susține că persoanele interesate de încheierea unui contract de închiriere pentru pășune se aflau într-o situație de imposibilitate obiectivă de completare a documentației prevăzute de noul regulament, de vreme ce termenul limită expirase chiar la data adoptării actului administrativ.

Art. 7 din Codul administrativ, reglementând principiul egalității, stabilește că *„Beneficiarii activității autorităților și instituțiilor administrației publice au dreptul de a fi tratați în mod egal, într-o manieră nediscriminatorie, corelativ cu obligația autorităților și instituțiilor administrației publice de a trata în mod egal pe toți beneficiarii, fără discriminare pe criteriile prevăzute de lege.”*

În acord cu recurenta, se apreciază că autoritatea publică deliberativă a adoptat actul administrativ contestat nelegal, stabilind ca termen limită de depunere a cererilor de încheiere a unui contract de închiriere, respectiv data adoptării actului 22.04.2021, fiind discriminate persoanele fizice, crescători de

animale, care au animalele înscrise în RNE și care nu au formulat cereri până la data actul adoptat a produs efecte juridice.

De altfel, prima instanță a reținut în mod cronat lipsa vătămării într-un interes legitim, apreciind că recurenții reclamanți nu ar mai fi fost îndreptățiți la încheierea unor contracte de concesiune aferente perioadei 2021-2022.

Din cuprinsul notificărilor nr. 1753/18.05.2021, 1754/18.05.2021, 1779/19.05.2021 și 1780/19.05.2021 transmise recurenților-reclamanți de către Primarul Comunei Ciobanu și în numele Comunei Ciobanu și al Consiliul Local Ciobanu, rezultă fără putință de tăgadă că încetarea contractelor s-a produs prin ajungere la termen, nefiind probată în fața primei instanțe sau a celei de recurs rezilierea contractelor pentru neplata redevențelor, situație de fapt care să fi atras incidența sancțiunii convenite prin contractele încheiate în 2020 referitoare la interdicția de încheiere a unor noi contracte pentru suprafețele de pășune în 2021-2022.

Împrejurarea reținută de prima instanță în sensul că intimatul-pârât a permis reclamanților depunerea înscririlor necesare încheierii contractelor ulterior datei de 22.04.2022 prin transmiterea unei notificări nu este de natură a înlătura nelegalitatea actului.

Pentru toate aceste argumente, motivul de casare prevăzut de art.488 alin. (1) pct.8 C.proc.civ. este întemeiat, fiind făcută o greșită aplicare a normelor de drept material în privința legalității actului administrativ contestat și, fiind constatat acest aspect, instanța de recurs nu va mai verifica și celelalte motive de nelegalitate externă invocate de reclamanți.

În consecință, față de toate considerentele expuse, Curtea va admite recursul și în baza art.496 alin.(2) C.proc.civ., va casa în parte hotărârea recurată. Rejudecând cauza, în temeiul art.498 alin.(1) NCPC, va admite acțiunea și va anula hotărârea Consiliului Local al comunei Ciobanu nr.22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă, către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contract prestări servicii încheiat cu SC (...) SRL, menținând celelalte dispoziții ale sentinței recurate privind respingerea ca lipsită de interes a cererii de chemare în judecată formulată de către reclamantele (...) și (...) și soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției lipsei de interes cu privire la reclamanții (...), (...), (...), (...) și (...).

În baza art. 453 C.proc.civ. și a principiului disponibilității părții, cererea recurenților-reclamanți de obligare a intimatului-pârâte la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu, reprezentând onorariu de avocat și taxa judiciară de timbru va fi admisă, urmând a obliga intimatul-pârât la plata către recurenții-reclamanți a sumei de 1.700 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru (200 lei – fila 56) și onorariul de avocat (1.500 lei – conform chitanței nr. 14/27.01.2023, f.94). Poziția procesuală exprimată față de pretenția reclamanților-recurenți este aceea de respingere a recursului, ceea ce face ca prin admiterea recursului și admiterea acțiunii, în urma rejudecării, să fie în culpă procesuală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul contencios administrativ și fiscal formulat de recurenții reclamanți: (...), (...), (...), (...), toți cu domiciliul, respectiv sediul social, în (...) și (...), cu domiciliul în (...), împotriva **sentinței civile nr.1048 din 05.07.2022** pronunțată de Tribunalul Constanța, în **dosar nr. (...)**, în contradictoriu cu intimat pârât **CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI CIOBANU**, cu sediul în (...), având ca obiect **anulare act administrativ**.

Casează în parte hotărârea recurată și rejudecând dispune:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții (...), (...), (...), (...) și (...).

Anulează hotărârea Consiliului Local al comunei Ciobanu nr.22/22.04.2021 privind închirierea pășunilor prin atribuire directă, către crescătorii de animale din comuna Ciobanu, a suprafețelor eligibile pentru pășunat, identificate conform contract prestări servicii încheiat cu SC (...) SRL.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței recurate privind respingerea ca lipsită de interes a cererii de chemare în judecată formulată de către reclamantele (...) și (...) și soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției lipsei de interes cu privire la reclamanții (...), (...), (...), (...) și (...).

Obligă intimatul-pârât la plata către recurenții-reclamanti a sumei de 1.700 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxa judiciară de timbru și onorariul de avocat.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 11.04.2023.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)

Jud fond ()
Red dec jud ()
8 ex /14 09 2023